Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (шести състав)

25 юни 2020 година*

„Сортове растения — Молба за промяна на датата, на която изтича правната закрила на Общността на сортовете растения за сорта „Siberia“ на вида *Lilium L.* — Обжалване пред отделението по жалбите на CPVO — Недопустимост — Задължение за мотивиране — Член 75 от Регламент (ЕО) № 2100/94 — Ефективна съдебна защита — Член 67, параграф 1 и член 87 от Регламент № 2100/94 — Поправка на явни фактически грешки — Член 53, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 874/2009“

По дело T-737/18

Siberia Oriental BV, установено в ‘т Занд (Нидерландия), представлявано от T. Overdijk, адвокат,

жалбоподател,

срещу

Служба на Общността за сортовете растения (CPVO), представлявана от M. Ekvad, F. Mattina и O. Lamberti, в качеството на представители,

ответник,

с предмет жалба срещу решението на отделението по жалбите на CPVO от 15 октомври 2018 г. (преписка A 009/2017) относно молба за промяна на датата, на която изтича правната закрила на Общността на сортовете растения за сорта „Siberia“ на вида *Lilium L.*,

ОБЩИЯТ СЪД (шести състав),

състоящ се от: A. Marcoulli, председател, C. Iliopoulos (докладчик) и R. Norkus, съдии,

секретар: A. Juhász-Tóth, администратор,

предвид жалбата, подадена в секретариата на Общия съд на 17 декември 2018 г.,

предвид писмения отговор, подаден в секретариата на Общия съд на 1 април 2019 г.,

след съдебното заседание от 23 януари 2020 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

Обстоятелствата по спора

1 На 28 юли 1995 г. жалбоподателят, Siberia Oriental BV, подава до Службата на Общността за сортовете растения (CPVO) заявка съгласно Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 година относно правната закрила на Общността на сортовете растения (ОВ L 227, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 15, стр. 197) за правна закрила на Общността на сорт растение. Заявката е регистрирана под номер 1995/0101.

2 Сортът растение, за който се иска правна закрила на Общността, е „Siberia“ на вида *Lilium L.*

3 В заявката си за правна закрила на Общността на сорт растение жалбоподателят посочва, че този сорт е бил пуснат на пазара за първи път на територията на Европейския съюз през януари 1993 г. Първото национално удостоверение за закрила на сорта е било издадено на 8 април 1993 г. в Нидерландия, преди влизането в сила на Регламент № 2100/94.

4 В решението си от 2 август 1996 г. (наричано по-нататък „решението за предоставяне“) CPVO предоставя правна закрила на Общността на сортовете растения за сорта „Siberia“, като определя, че датата, на която изтича тази закрила, е 1 февруари 2018 г. Тази дата на изтичане е въведена в регистъра на правната закрила на Общността на сортовете растения (наричан по-нататък „регистърът“), посочен в член 87 от Регламент № 2100/94.

5 С електронно писмо от 24 октомври 2011 г. жалбоподателят приканва CPVO да даде разяснения за метода, който е възприела през 1996 г., за да изчисли срока на правната закрила на Общността на сортовете растения за сорта „Siberia“. В електронно писмо, изпратено на следващия ден, CPVO му дава поисканата информация.

6 През периода 2015–2017 г. CPVO и жалбоподателят продължават кореспонденцията си за метода, по който се изчислява срокът на закрила на сорта „Siberia“.

7 На 24 август 2017 г. жалбоподателят отново изразява тезата си, че срокът на закрила на сорта „Siberia“ е трябвало най-напред да се изчисли въз основа на член 19 от Регламент № 2100/94. Освен това според него CPVO е трябвало след това да намали срока на закрила съгласно член 116, параграф 4 от този регламент, като приспадне периода между първото пускане на пазара на сорта „Siberia“ и датата, на която е влязъл в сила този регламент. Ето защо жалбоподателят моли CPVO да промени датата, на която изтича правната закрила на Общността на сортовете растения, предоставена за сорта „Siberia“, като датата 1 февруари 2018 г. стане 30 април 2020 г.

8 В решението си от 23 октомври 2017 г. CPVO обявява за недопустима молбата за промяна на вписаната в регистъра за сорта „Siberia“ дата, на която изтича правната закрила на Общността на сортовете растения. Според нея, първо, вече е изтекъл двумесечният срок по член 69 от Регламент № 2100/94 за обжалване на решението за предоставяне. Второ, член 53, параграфи 4 и 5 от Регламент (ЕО) № 874/2009 на Комисията от 17 септември 2009 година относно установяване на правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета относно производството пред Службата на Общността за сортовете растения (ОВ L 251, 2009 г., стр. 3) бил неприложим в случая, защото в решението на CPVO не била налице никаква езикова грешка, грешка в транскрипцията или явна фактическа грешка. Трето, нямало правно основание, за да се промени датата на вписване на правната закрила на Общността на сортовете растения в регистъра.

9 На 23 ноември 2017 г. жалбоподателят подава съгласно член 67 от Регламент № 2100/94 жалба до отделението по жалбите на CPVO срещу решението от 23 октомври 2017 г. Тази жалба включва и молба за преюдициално преразглеждане съгласно член 70 от Регламент № 2100/94.

10 С решение от 8 декември 2017 г. CPVO отхвърля молбата за преюдициално преразглеждане съгласно член 70 от Регламент № 2100/94.

11 Устната фаза на производството пред отделението по жалбите е проведена на 24 септември 2018 г. На заседанието жалбоподателят изтъква в частност, че жалбата му е допустима, тъй като е подадена съгласно членове 67 и 87 от Регламент № 2100/94. Като правно основание на жалбата си жалбоподателят изтъква и член 53, параграф 4 от Регламент № 874/2009 и задължението на CPVO служебно да поправя евентуални грешки в регистъра.

12 С решение от 15 октомври 2018 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) отделението по жалбите на CPVO отхвърля жалбата като недопустима.

13 На първо място, отделението по жалбите приема, че жалбата не може да се основава на член 67 във връзка с член 87 от Регламент № 2100/94, понеже според него тези разпоредби се отнасят до първоначалното вписване в регистъра на датата, на която изтича предоставената правна закрила на Общността на сортовете растения, а не до промяната на такова вписване.

14 На второ място, то приема, че жалбата не може да се основава и на член 53, параграф 4 от Регламент № 874/2009. Всъщност според отделението по жалбите решението на CPVO от 23 октомври 2017 г., с което тя отхвърля молбата за промяна на датата, на която изтича срокът, не е подлежащо на обжалване решение съгласно член 67, параграф 1 от Регламент № 2100/94. То по-конкретно не било решение относно вписването или заличаването на данни в регистъра по смисъла на член 87 от Регламент № 2100/94. Отделението по жалбите посочва, че същото важи за твърдения отказ на CPVO да упражни предоставеното ѝ правомощие служебно да поправя евентуалните грешки в регистъра.

15 На трето място, като одобрява мотивите на решението от 23 октомври 2017 г., отделението по жалбите посочва, че твърдяната грешка при изчисляването на датата, на която изтича правната закрила на Общността на сортовете растения, няма как да се счита за явна фактическа грешка по смисъла на член 53, параграф 4 от Регламент № 874/2009. Тя добавя, че на пръв поглед член 116, параграф 4, четвърто тире от Регламент № 2100/94 може да се тълкува по различни начини.

16 На четвърто и последно място, отделението по жалбите заключава, че жалбата е недопустима, защото е подадена след като е изтекъл двумесечният срок по член 69 от Регламент № 2100/94. Тъй като жалбата е обявена за недопустима, отделението по жалбите не се произнася по тълкуването на член 116 от Регламент № 2100/94.

Искания на страните

17 Жалбоподателят моли Общия съд:

– да отмени обжалваното решение,

– да осъди CPVO да впише в регистъра датата 30 април 2020 г. вместо посочената понастоящем там дата на изтичане на срока.

18 CPVO моли Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателя да понесе направените от CPVO съдебни разноски.

От правна страна

По допустимостта

По допустимостта на второто искане на жалбоподателя

19 Второто искане на жалбоподателя е Общият съд да разпореди на CPVO да впише в регистъра датата 30 април 2020 г. вместо посочената понастоящем там дата на изтичане на срока.

20 В писмения си отговор CPVO поддържа, че това искане е недопустимо.

21 От постоянната съдебна практика следва, че в рамките на жалба, подадена пред съда на Съюза срещу решение на отделението по жалбите на CPVO, съгласно член 73, параграф 6 от Регламент № 2100/94 CPVO е длъжна да вземе необходимите мерки за изпълнение на решението на съда на Съюза. Ето защо Общият съд не следва да дава указания на CPVO, а от CPVO се изисква да направи съответните изводи от диспозитива и от мотивите на решенията на съда на Съюза (вж. в този смисъл решение от 5 февруари 2019 г., Mema/OCVV (Braeburn 78 (11078), T-177/16, EU:T:2019:57, т. 29; вж. по аналогия и решение от 11 юли 2007 г., El Corte Inglés/СХВП — Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños), T-443/05, EU:T:2007:219, т. 20 и цитираната съдебна практика).

22 Оттук второто искане е недопустимо, защото с него се цели Общият съд да разпореди на CPVO да промени вписаната в регистъра дата, на която изтича правната закрила на Общността на сортовете растения за сорта „Siberia“.

По допустимостта на препращането към доводите, изложени пред инстанциите на CPVO

23 CPVO твърди, че общото препращане от жалбоподателя към твърденията и писмените изявления, представени в производството пред отделението по жалбите на CPVO, е недопустимо.

24 В това отношение, що се отнася до препращането в точка 5.24 от жалбата към конкретни точки от становищата, които жалбоподателят е представил в производството пред CPVO и които впрочем той не е приложил към жалбата, тези доводи, към които е препратено, следва да се отхвърлят като недопустими.

25 Всъщност съгласно член 21, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, приложим към производството пред Общия съд съгласно член 53, първа алинея от същия статут и съгласно член 177, параграф 1, буква г) от Процедурния правилник на Общия съд, жалбата трябва да съдържа в частност кратко изложение на посочените основания. Това изложение трябва да бъде достатъчно ясно и точно, за да позволи на ответника да подготви защитата си, а на Общия съд — да се произнесе по жалбата. Същото важи за всяко искане, което трябва да бъде подкрепено с основания и доводи, позволяващи както на ответника, така и на съда да преценят основателността му. Така съществените правни и фактически обстоятелства, на които се основава даден иск или жалба, трябва да следват поне обобщено, но логично и разбираемо от

текста на самата искова молба или жалба. Въпреки че съдържанието на исковата молба или жалбата може да бъде обосновавано и допълвано по конкретни въпроси чрез препращане към извлечения от приложени към нея материали, общото препращане към други документи не заличава липсата на съществените обстоятелства от правните доводи, които следва да бъдат посочени в исковата молба или жалбата. Аналогични са изискванията при излагане на оплакване или на довод в подкрепа на основание (вж. решение от 11 април 2019 г., Fomanu/EUIPO — Fujifilm Imaging Germany (Изображение на пеперуда), T-323/18, непубликувано, EU:T:2019:243, т. 17 и цитираната съдебна практика). Освен това Общият съд не може да замести страните, опитвайки се да установи релевантните обстоятелства в документите, на които те се позовават (вж. решение от 9 март 2018 г., Recordati Orphan Drugs/EUIPO — Laboratorios Normon (NORMOSANG), T-103/17, непубликувано, EU:T:2018:126, т. 24 и цитираната съдебна практика).

26 В случая в точка 5.24 от жалбата жалбоподателят просто препраща „към точка 4.4 от писменото си становище от 23 ноември 2017 г. по съществото на преписката, както и към точки 3 и 4 от пледоарията, представена в заседанието от 24 септември 2018 г.“, и подчертава, че доводите, изложени в производството пред отделението по жалбите на CPVO, също трябва да се считат за част от доводите, развити в рамките на настоящата жалба. Освен факта обаче, че писменото становище и пледоарията, на които се позовава жалбоподателят, не са приложени към жалбата, направеното препращане няма как да заличи липсата на съществените обстоятелства от правните доводи, които следва да бъдат посочени в жалбата.

27 Ето защо препращането в точка 5.24 от жалбата към доводи, съдържащи се в представени от жалбоподателя в хода на административното производство пред CPVO документи, е недопустимо в жалбата по настоящото производство.

По същество

28 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания, с които твърди, първо — съществено нарушение на процесуалните правила, по същество поради липса на мотиви, и второ — нарушение на Регламент № 2100/94 или на всяка правна норма за неговото прилагане, включително Договора за ЕС и Договора за функционирането на ЕС. Жалбоподателят по-специално смята, че жалбата му пред отделението по жалбите е допустима.

29 Най-напред следва да се разгледа второто, а след това първото основание.

По второто основание, с което се твърди, че отделението по жалбите на CPVO допуснало грешка при прилагане на правото, като обявило подадената до него жалба за недопустима

30 Второто основание се състои от две части, с които жалбоподателят оспорва преценката на CPVO, че жалбата е недопустима.

– По първата част от второто основание, с която по същество се твърди нарушение на член 67 във връзка с член 87 от Регламент № 2100/94 и ограничаване на способите за обжалване, които титулярите на правна закрила на Общността на сортовете растения имат при явна фактическа грешка

31 По мнение на жалбоподателя отделението по жалбите е допуснало грешка, като е приело, че жалбата не може да се основава на член 67 във връзка с член 87 от Регламент № 2100/94, тъй като според отделението по жалбите тези разпоредби се отнасят до първоначалното вписване в регистъра на датата, на която изтича предоставената правна закрила на Общността на сортовете растения, а не до промяната на такова вписване. Жалбоподателят възразява, че в разсъжденията

на отделението по жалбите се прави изкуствено разграничение между първоначалното вписване на датата, на която изтича правната закрила на Общността на сортовете растения, и промяната на такова вписване.

32 Според жалбоподателя решението, с което се отхвърля молбата за поправка на упоменатата в регистъра дата, на която изтича правната закрила на Общността на сортовете растения, очевидно попада в обхвата на понятието „вписване или заличаване на данни в регистъра“ по смисъла на член 87 от Регламент № 2100/94. Жалбоподателят смята, че обжалваното решение води до несправедливо ограничаване на способите за обжалване, които титулярите на закрила на Общността на сортовете растения имат при явна фактическа грешка, допусната при вписването на данни в регистъра.

33 CPVO оспорва доводите на жалбоподателя.

34 Следва да се припомни, че правната сигурност е сред общите принципи, признати от правото на Съюза. Окончателният характер на административно решение, придобит след изтичане на разумни срокове за обжалване или след изчерпване на способите за обжалване, допринася за правната сигурност, с последицата че правото на Съюза не изисква административен орган да бъде по принцип задължен да преразгледа административно решение, придобило такъв окончателен характер (решения от 13 януари 2004 г., Kühne & Heitz, C-453/00, EU:C:2004:17, т. 24, от 12 февруари 2008 г., Kempter, C-2/06, EU:C:2008:78, т. 37 и от 4 октомври 2012 г., Бянков, C-249/11, EU:C:2012:608, т. 76). Освен това целта на сроковете за обжалване е да се съхрани правната сигурност, като не се допусне неограничена във времето възможност за оспорване на актове на Съюза, пораждащи правни последици (решение от 9 март 1994 г., TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, т. 16).

35 В случая следва да се констатира, че наличните способи за обжалване, както и сроковете, в които може да се обжалва, се съдържат в Регламент № 2100/94.

36 Всъщност член 67, параграф 1 от Регламент № 2100/94 предвижда, че „[н]а обжалване подлежат решенията на [CPVO], взети съгласно членове 20, 21, 59, 61, 62, 63 и 66, както и решенията относно […] вписването или заличаването на данни в регистъра съгласно член 87“.

37 Съгласно член 69 от Регламент № 2100/94 жалбата трябва да се състави в писмен вид „в срок от два месеца след връчването на решението, когато адресатът, посочен в него, е и жалбоподател, или в противен случай, в срок от два месеца, считано от публикуването на решението […]“.

38 Освен това съгласно член 87, параграф 2, буква д) от Регламент № 2100/94 CPVO води регистър за правната закрила на Общността на сортовете растения, в който — след като е предоставена правна закрила на Общността на сортовете растения — се посочва по-специално началната дата и датата на изтичането на тази закрила.

39 На първо място, от тези обстоятелства следва, че член 67, параграф 1 от Регламент № 2100/94 във връзка с член 87, параграф 2, буква д) от същия регламент предвижда възможност за обжалване само на решенията на CPVO, които при предоставянето на правна закрила на Общността на сортовете растения определят началната и крайната дата на посочената закрила. Оспореното пред отделението по жалбите решение на CPVO, с което се отхвърля подадената от жалбоподателя молба за поправка, не е визирано с тези разпоредби.

40 На второ място, следва да се припомни, че с решение от 2 август 1996 г. CPVO е предоставила правна закрила на Общността на сортовете растения за сорта „Siberia“, като е предвидила, че датата, на която изтича тази закрила, е 1 февруари 2018 г. По-нататък, безспорно е, че жалбоподателят е знаел за решението за предоставяне, с което е определена спорната дата на изтичане на срока на действие, и че не е подал жалба в двумесечен срок от връчването на това

решение. И в точка 4.4 от жалбата си, и в съдебното заседание пред Общия съд жалбоподателят изрично признава, че не е подал жалба в установения срок по член 69 от Регламент № 2100/94. Той е могъл да атакува това решение на основание член 67, параграф 1 от Регламент № 2100/94 (вж. по аналогия решение от 9 март 1994 г., TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, т. 24), но не е използвал в приложимия срок способите за обжалване, предоставени му с Регламент № 2100/94. Ето защо след като установеният срок е изтекъл, решението за предоставяне е станало окончателно (вж. по аналогия решение от 9 март 1994 г., TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, т. 13).

41 Във връзка с това няма как да се допусне срокът за обжалване от жалбоподателя да бъде възобновен въз основа на твърдяното от него, че молбата му за поправка от 24 август 2017 г. е свързана с „вписването или заличаването на данни в регистъра съгласно член 87 [от Регламент № 2100/94]“. Всъщност да се разреши на жалбоподателя да подаде жалба съгласно член 67 във връзка с член 87 от Регламент № 2100/94, след като той е подал молба за поправка на датата, на която изтича правната закрила на Общността на сортовете растения, и CPVO е отхвърлила тази молба, би означавало да се накърни стабилността на решението за предоставяне. Всеки титуляр на правна закрила на Общността на сортовете растения би могъл да заобиколи срока за обжалване по член 69 от Регламент № 2100/94, като след изтичането на този срок поиска, подобно на жалбоподателя, промяна в регистъра и като подаде жалба срещу решението за отказ на CPVO. Такова заобикаляне на срока за обжалване не може да бъде допуснато (вж. по аналогия решение от 21 март 2014 г., Yusef/Комисия, T-306/10, EU:T:2014:141, т. 54 и 55).

42 Действително, съгласно постоянната съдебна практика наличието на нови обстоятелства от съществено значение може да обоснове подаването на молба за преразглеждане на дадено решение, което не е било оспорено в срок (вж. решение от 21 март 2014 г., Yusef/Комисия, T-306/10, EU:T:2014:141, т. 60 и цитираната съдебна практика). Жалбоподателят обаче не твърди, че са налице такива нови обстоятелства от съществено значение, които биха могли да подкрепят молбата му за промяна на датата, на която изтича правната закрила на Общността на сортовете растения.

43 В тази насока жалбоподателят няма основание да твърди, че няколко години след решението за предоставяне са възникнали съмнения за верността на датата, на която изтича срокът на действие. Сведенията, предоставени от CPVO по искане на жалбоподателя, за правилата за изчисляване на срока на правната закрила на Общността на сортовете растения, също не представляват нови обстоятелства, които да дават основание жалбоподателят — който не е използвал своевременно предоставените му с Регламент № 2100/94 способи за обжалване — да обжалва отказа на CPVO да промени спорната дата и така да може да заобиколи срока за обжалване на решението за предоставяне (вж. по аналогия решение от 14 юни 2018 г., Spagnolli и др./Комисия, T-568/16 и T-599/16, EU:T:2018:347, т. 131).

44 Впрочем решение от 20 декември 2017 г., Incyte (C-492/16, EU:C:2017:995), на което се позовава жалбоподателят в подкрепа на тезата си, не опровергава предходните констатации. Всъщност в делото, по което е постановено това решение, датата, на която е изтекъл сертификат за допълнителна закрила, издаден от национален орган за лекарствен продукт, се е оказала неточна предвид постановено впоследствие от Съда решение по преюдициално запитване (решение от 20 декември 2017 г., Incyte, C-492/16, EU:C:2017:995, т. 23, 48 и 49). Това означава, че по въпросното дело е настъпило ново обстоятелство от съществено значение, а именно решението на Съда, с което се уточняват правилата за изчисляване на срока на закрила. Настоящият случай не е такъв и следователно съдебната практика, на която се позовава жалбоподателят, е неприложима.

45 С оглед на изложеното дотук твърдението, че първата част от второто основание е налице, следва да се отхвърли като неоснователно.

– По втората част от второто основание, с което по същество се твърди нарушение на член 53, параграф 4 от Регламент № 874/2009

46 Според жалбоподателя отделението по жалбите неправилно е приело в точка II.A.3 от обжалваното решение, че жалбата не може да се основава на член 53, параграф 4 от Регламент № 874/2009. В подкрепа на тезата си жалбоподателят излага няколко довода.

47 На първо място, жалбоподателят твърди, че визираната разпоредба задължава CPVO да поправя явните фактически грешки. Нещо повече, отказът ѝ да изпълни това задължение можел да се обжалва на основание член 67 от Регламент № 2100/94, защото ставало дума за решение за вписване или заличаване на данни в регистъра съгласно член 87 от този регламент. Според жалбоподателя, макар при дословно прилагане на член 67 от Регламент № 2100/94 такова решение да не подлежи на обжалване, трябва да е възможно да се подаде жалба по силата на общия принцип на правото на Съюза, че „всеки трябва да има право на ефективна съдебна защита срещу решенията, които могат да накърнят признато от Договорите право“, защото следва да се заключи, че тази формулировка включва акт като Регламент № 2100/94.

48 На второ място, жалбоподателят поддържа, че промяната на вписаната в регистъра дата, на която изтича правната закрила на Общността на сортовете растения, може в по-малка степен да накърни принципа на правна сигурност, отколкото по-съществените промени, до които може да доведе преразглеждането на решение. В подкрепа на тезата си жалбоподателят цитира решение от 20 декември 2017 г., Incyte (C-492/16, EU:C:2017:995). Освен това според него целта на вписването в регистъра на основната информация за правната закрила на Общността на регистрираните сортове растения е да се създаде надежден източник на информация и така да се осигури правната сигурност, необходима за защита на интересите на трети лица. Ето защо следвало да се поправи грешка в регистъра, независимо че било изтекло известно време.

49 На трето място, според жалбоподателя за поправката на явни фактически грешки съгласно член 53, параграф 4 от Регламент № 874/2009 няма никакъв срок. Всъщност Регламент № 874/2009 не съдържал никаква разпоредба в тази насока. В подкрепа на доводите си жалбоподателят се позовава на решението на Raad van State (Държавен съвет, Нидерландия), постановено на 18 февруари 2015 г. по дело Syngenta/Патентно ведомство на Нидерландия. Той отбелязва, че в делото, по което е постановено това решение, релевантната разпоредба от правото на Съюза в приложимия регламент не предвижда никакъв срок за поправката на грешка, и изтъква, че същото важи и за член 53, параграф 4 от Регламент № 874/2009.

50 CPVO оспорва доводите на жалбоподателя.

51 Без дори да е необходимо произнасяне дали решение на CPVO съгласно член 53, параграф 4 от Регламент № 874/2009 може да бъде обжалвано на основание член 67 от Регламент № 2100/94, следва да се приеме, че твърдяната от жалбоподателя грешка не попада в приложното поле на член 53, параграф 4.

52 Всъщност съгласно член 53, параграф 4 от Регламент № 874/2009 езиковите грешки, грешките в транскрипцията и явните фактически грешки, допуснати в решенията на CPVO, трябва да бъдат поправени. Видно от тази формулировка, въз основа на същата разпоредба могат да се поправят само правописни или граматически грешки, грешки при транскрипцията — като например грешки в имената на страните — или грешки, които са толкова очевидни, че не е възможно да се има предвид нещо различно от текста след поправката (вж. по аналогия решение от 9 септември 2011 г., dm-drogerie markt/СХВП — Distribuciones Mylar (dm), T-36/09, EU:T:2011:449, т. 73).

53 Предвид значението на задължителността на диспозитива на окончателно решение, прието от компетентен орган, и с оглед спазване на принципа на правна сигурност правилото, позволяващо по изключение да се направят последващи изменения в подобно решение, следва да се тълкува стеснително. При това положение понятието „явна фактическа грешка“ се ограничава до явните фактически грешки от формално естество, като технически грешки, неточността на които е ясно видна от текста на самото решение и които не засягат обхвата и същността на приетото решение, характеризиращо се с диспозитива и мотивите си. Понятието „явна фактическа грешка“ по смисъла на член 53, параграф 4 от Регламент № 874/2009 обаче не се отнася до грешка, която може направи незаконосъобразна същността на обжалваното решение (вж. по аналогия решения от 14 декември 2006 г., Gagliardi/СХВП — Norma Lebensmittelfilialbetrieb (MANU MANU), T-392/04, непубликувано, EU:T:2006:400, т. 55 и от 18 октомври 2011 г., Reisenthel/СХВП — Dynamic Promotion (Щайги и кошове), T-53/10, EU:T:2011:601, т. 35).

54 В конкретния случай жалбоподателят моли да се промени датата, на която изтича правната закрила на Общността на сортовете растения за сорта „Siberia“. Такава промяна обаче би засегнала обхвата и същността на решението за предоставяне, с което е определен срокът на тази закрила. Всъщност извършването на такава промяна налага предварително да се прецени как да се тълкува Регламент № 2100/94, и по-специално разпоредбите му, релевантни за изчисляването на срока на закрила. Впрочем жалбоподателят и CPVO не са постигнали съгласие относно това тълкуване въпреки няколкогодишната им кореспонденция. Ето защо молбата на жалбоподателя за промяна няма как да се счита за молба за поправяне на езикова грешка, грешка в транскрипцията или явна фактическа грешка по смисъла на член 53, параграф 4 от Регламент № 874/2009.

55 Тъй като в случая условията за прилагане на член 53, параграф 4 от Регламент № 874/2009 не са изпълнени, следва да се отхвърлят доводите на жалбоподателя, че жалбата му е допустима съгласно тази разпоредба.

56 С оглед на изложеното дотук твърдението, че втората част от второто основание е налице, следва да се отхвърли като неоснователно, а оттук изцяло и второто основание.

По първото основание, с което по същество се твърди неизпълнение на задължението за мотивиране, понеже отделението по жалбите на CPVO не отговорило на изложен пред него довод

57 Жалбоподателят по същество смята, че отделението по жалбите на CPVO не е изпълнило задължението си за мотивиране, защото не разгледало довода му за задължението на CPVO служебно да поправя грешките в регистъра.

58 CPVO оспорва доводите на жалбоподателя.

59 Уместно е да се припомни, че по силата на член 75 от Регламент № 2100/94 решенията на CPVO трябва да са мотивирани. Това задължение има същия обхват като задължението, залегнало в член 296 ДФЕС (вж. в този смисъл решение от 5 февруари 2019 г., Braeburn 78 (11078), T-177/16, EU:T:2019:57, т. 43). Съгласно постоянната съдебна практика по член 296 ДФЕС задължението за мотивиране има двойната цел, от една страна, да даде възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за приетата мярка, за да защитят правата си, а от друга страна, на съда на Съюза — да упражни своя контрол за законосъобразност на решението (вж. в този смисъл решения от 10 май 2012 г., Rubinstein и L’Oréal/СХВП, C-100/11 P, EU:C:2012:285, т. 111, от 30 юни 2010 г., Matratzen Concord/СХВП — Barranco Schnitzler (MATRATZEN CONCORD), T-351/08, непубликувано, EU:T:2010:263, т. 17 и от 27 март 2014 г., Intesa Sanpaolo/СХВП — equinet Bank (EQUITER), T-47/12, EU:T:2014:159, т. 24).

60 Задължението за мотивиране може да се изпълни, без да е необходимо да се отговаря изрично и изчерпателно на всички изтъкнати от даден жалбоподател доводи, стига CPVO да изложи фактите и правните съображения, които са от съществено значение в структурата на решението (вж. решение от 23 февруари 2018 г., Schniga/ CPVO (Gala Schnico), T-445/16, EU:T:2018:95, т. 28 (непубликувано) и цитираната съдебна практика).

61 Видно пак от постоянната съдебна практика, изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 296 ДФЕС, следва да се преценява с оглед не само на текста на този акт, но и на неговия контекст, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (решения от 29 септември 2011 г., Elf Aquitaine/Комисия, C-521/09 P, EU:C:2011:620, т. 150 и решение от 21 декември 2016 г., Club Hotel Loutraki и др./Комисия, C-131/15 P, EU:C:2016:989, т. 47).

62 В случая от прочита на обжалваното решение става ясно, че според отделението по жалбите, дори да се приеме, че CPVO има правомощието да поправя служебно грешките в регистъра, отказът да се упражни това правомощие не подлежи на обжалване по смисъла на член 67 от Регламент № 2100/94. Отделението по жалбите добавя, че такъв отказ не представлявал и решение за вписване или заличаване на данни в регистъра съгласно член 87 от същия регламент. То заключава също, че член 53, параграф 4 от Регламент № 874/2009 не се прилага в подобна хипотеза.

63 Ето защо отделението по жалбите е мотивирало надлежно решението си.

64 Следователно твърдението, че първото основание е налице, трябва да се отхвърли като неоснователно, а оттук и изцяло жалбата.

По съдебните разноски

65 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

66 Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с искането на CPVO.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (шести състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Siberia Oriental BV да заплати, освен направените от него съдебни разноски, и тези на Службата на Общността за сортовете растения (CPVO).

Marcoulli Iliopoulos Norkus

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 25 юни 2020 година.

Подписи